

Ds Jaco Zuurmond

24 december 2013 – Kerstnacht in de Grote Kerk van Enschede

Tora voor alle mensen

Kerkdienst i.s.m. Jeugddienstcommissie van de Protestantse Gemeente Enschede

De Tien Woorden als gebed voor de kerstnacht

Echt vrij zijn...

eindelijk vrij van veel te veel 'ik'

vrij van de beelden waarin wij elkaar en U opsluiten

vrij van zelfverkozen onrust - 24/7

vrij van moord – steeds weer,

vrij van zoveel ontrouw – omdat we het niet redden samen

vrij van zoveel leven ten koste van elkaar,

eindelijk vrij van het graaien, de leugen, de afgunst...

Laat Hij waar worden, God,

die mens, net als wij,

die zó sprak, zó deed, zó leefde.

Laat Hij waar worden, God,

voor ons

in deze kerstnacht

en alle dagen van ons leven.

Amen

'Dia-monoloog met kind in de kinderwagen...'

Zal jij het zijn, kind ons geboren, kind ons gebeurd, waarop de wereld wacht?

Zal jij het zijn die verrassend anders zult zijn. En tegelijk verrassend herkenbaar, ongekend dichtbij. Zal jij het zijn die óns laat zien wie wij kunnen zijn? Wie wij mogen zijn?

Zal jij het zijn die de mensen aankijkt – met een eindeloos open blik. Je zult niet doodslaan, vertellen je ogen aan ieder die jou aankijkt. In volkomen weerloosheid. Je *zult* niet doodslaan. Het *hoeft* niet. Het is beter van niet. Het is *altijd* beter van niet. En als jij ons zó aankijkt... dan wordt het waar!

Zal jij het zijn, kind ons geboren, die de mensen aankijkt en ze vertelt dat ze niet meer zullen stelen van elkaar. Je *zult* niet stelen. Het *hoeft* niet dat mensen elkaar steeds weer kwijt raken. Zo zal je ons vertellen. Het hoeft niet dat mensen leven ten koste van elkaar. Het hoeft niet, die jaloezie, al dat egoïsme, dat eindeloze graaien. Het kan echt anders. Je kunt als medemensen leven vóór elkaar – elkaars zegen in plaats van elkaars concurrent. En als jij ons dat vertelt... dan wordt het waar!

Zal jij het zijn, kind ons geboren, kind ons gebeurd, die het zelf doen zal – anders leven – heel concreet: als we jou op de rechter wang zullen slaan dan draai jij ons ook je linker wang toe: "Hier, deze kant heb je nog niet gehad". En als we jou een kilometer lang onze spullen hebben laten dragen zal jij ons dan vragen: "moet je nog ver, want ik kan je spullen nóg wel een kilometer dragen". En als we jou ik weet niet wat aandoen... ,als we je beroven, als we je slaan, als we je martelen, doden misschien wel... zal jij het zijn die dan, tot onze eindeloze verrassing, alleen maar blijft spreken van vergeving? Jij houdt niet op te vergeven, al is het zeventig maal zeven maal.

Kind ons geboren, ons gebeurd, zal jij het zijn, die zo de liefde vol houdt. Weerloze liefde. Liefde die nooit ophoudt liefde te zijn. Liefde die zich nooit neerlegt bij het kwaad dat gebeurt. Maar ook liefde die levenslang weigert te haten. Liefde die weigert egoïstisch te zijn omdat dat een mens zo eenzaam maakt. Liefde die weigert toe te geven aan de wrok, omdat er die geen uitzicht kent. Liefde die levenslang weigert naar machtsmiddelen te grijpen. Liefde die levenslang weerloos is, omdat liefde alleen maar ongewapend kan zijn – anders is ze geen liefde. Maar zal jij het zijn, kind, wiens liefde zó eerlijk is dat ze ook ons ontwapent. Ons pantser, onze angst doorbreekt?

Zal jij het zijn, kind ons geboren, kind ons gebeurd, die ons, net als Mozes ooit, aanspreekt met hemels gezag. Zal jij ons laten zien dat er verschil is tussen goed en kwaad, tussen leven en dood? Zal jij het zijn, kind ons geboren, die niet ophoudt ons toe te roepen: Doe goed mens, en leef! Zal jij het zijn die zó de kern weet te raken van ons leven en samenleven, dat allen zullen luisteren. En weten: hier gaat het om. Dit is de essentie van ons mensenleven.

Zal jij het zijn die óns laat zien wie wij kunnen zijn? Wie wij mogen zijn.
En zullen wij het zijn... die zullen horen... en zullen doen?